

GJYKATA EVROPIANE E TË DREJTAVE TË NJERIUT
SEKSIONI I TRETË

ÇËSHTJA METALLA kundër SHQIPËRISË
(Kërkesa nr. 19646/20)

VENDIM

STRASBURG
5 maj 2026

Ky është vendim përfundimtar, por mund t'i nënshtrohet rishikimit redaktorial.

Në çështjen Metalla kundër Shqipërisë,

Gjykata Evropiane e të Drejtave të Njeriut (Seksioni i Tretë), e mbledhur si Komitet i përbërë nga:

Úna Ní Raifeartaigh, kryetar,

Darian Pavli,

Mateja Đurović, gjyqtarë,

dhe Olga Chernishova, Zëvendëskancelar i Seksionit,

Duke pasur parasysh:

kërkesën (nr. 19646/20) kundër Republikës së Shqipërisë të depozituar në Gjykatë sipas nenit 34 të Konventës për Mbrojtjen e të Drejtave dhe Lirive Themelore të Njeriut ("Konventa") më 7 maj 2020 nga shtetasi shqiptar z. Ervin Metalla ("kërkuesi"), i lindur në vitin 1976, me banim në Tiranë dhe i përfaqësuar nga znj. T. Eatwell dhe që nga viti 2021 nga z. S. Powles, avokatë që ushtrojnë profesionin e tyre në Londër;

vendimin për të njoftuar Qeverinë e Shqipërisë ("Qeveria") të përfaqësuar nga z. O. Moçka, Avokat i Përgjithshëm Shtetit, për ankimin në lidhje me të drejtën e kërkuesit për respektimin e jetës private dhe për të shpallur të papranueshme pjesën tjetër të kërkesës;

parashtrimet e palëve;

vendimin për të refuzuar kërkesën e kërkuesit për një seancë dëgjimore (Rregulli 59 § 3 i Rregullores së Gjykatës);

Pas diskutimit me dyer të mbyllura më 31 mars 2026,

mori vendimin e mëposhtëm, i cili u miratua po në këtë datë:

OBJEKTI I ÇËSHTJES

1. Çështja ka të bëjë me shkarkimin e kërkuesit nga detyra nga Komisioni i Pavarur i Kualifikimit (KPK) dhe Kolegji i Posaçëm i Apelit (KPA) sipas Ligjit për Vetingun (LV) (shihni *Xhoxhaj kundër Shqipërisë*, nr. 15227/19, 9 shkurt 2021).

2. Kërkuesi ka shërbyer si gjyqtar në Gjykatën e Rrethit Gjyqësor Durrës nga viti 2001, si kryetar i saj nga viti 2005 dhe si gjyqtar në Gjykatën e Apelit Tiranë nga viti 2013. Gjithashtu, ai ishte kryetar i Unionit të Gjyqtarëve nga viti 2011.

3. Institucionet që ndihmojnë KPK-në nuk identifikuan probleme për lidhjet me krimin e organizuar, apo aftësitë e tij profesionale dhe përmbushjen e kërkesave të përgjithshme etike (shihni *Xhoxhaj*, cituar më lart, §§ 138-43). KPK-ja refuzoi të kryejë hetimin në lidhje me këto kritere, ndryshe nga kërkesa e kërkuesit.

4. Më 23 korrik 2018, KPK-ja e shkarkoi kërkuesin sipas nenit 61 paragrafi 3 të LV-së, për shkak të parregullsive që lidhen me pasurinë e vëllait të tij E.M. dhe deklaramit të pasurive të kërkuesit. Ajo theksoi se standardet etike kërkojnë që gjyqtarët të veprojnë me integritet në veprimtarinë jashtëgjyqësore dhe në mënyrë që kontribuon në detyrat e tyre. Sjellja e kërkuesit nuk kishte qenë etike, sepse ai ka qenë i përfshirë në transaksione fiktive.

5. Kërkuesi e ankimoi dhe e përsëriti kërkesën e tij për një vlerësim në lidhje me kriteret e tjera, të cilat, sipas tij, do të kishin treguar kontributin e tij në sistemin e drejtësisë përmes mësimdhënies, manualeve për profesionistët e ligjit dhe mbajtjes së kryesisë së Unionit të Gjyqtarëve.

6. Më 30 tetor 2019, KPA-ja la në fuqi gjetjet e KPK-së me shumicën e votave 3 me 2 dhe zbatoi një shkak shtesë sipas paragrafit 5 të nenit 61 të LV-së, i cili parashikonte shkarkimin nëse pas një vlerësimi të përgjithshëm të të gjitha kriterëve të vlerësimit ose “një vlerësimi të përgjithshëm të procedurave”, rezulton se subjekti i vettingut ka cenuar besimin e publikut të sistemi i drejtësisë. KPA-ja u shpreh si më poshtë:

a) Kërkuesi kishte jetuar në apartament me qira në Tiranë dhe udhëtonte për të shkuar në punë në Durrës. Ai kishte nënshkruar një kontratë paraprake shitjeje dhe një kontratë huaje tregtare në vitin 2007 dhe e kishte blerë apartamentin, pronësia e të cilit do t'i kalohej atij pas legalizimit dhe regjistrimit në emër të shitësit, i cili kishte ndodhur në vitin 2013.

b) Nga viti 2008 dhe më tej, sipas vendimit të Këshillit të Ministrave (VKM) nr. 600/2007, gjyqtarët lejoheshin të merrnin një kredi të butë – me mbi 4% interes të mbuluar nga shteti – nëse ata apo familjarët e tyre nuk kishin në pronësi një banesë në rrethin e tyre gjyqësor. Kredia kufizohej vetëm për strehim në atë rreth.

c) Në vitin 2011, anekset e kontratave të vitit 2007 e zëvendësonin kërkuesin me E.M. si blerës dhe debitor. Kërkuesi e pranoi këtë me qëllim që të përfitonte kredinë e butë. KPA-ja u shpreh që kjo kishte krijuar idenë që ai nuk e kishte më pronësinë mbi apartamentin, edhe pse kishte vazhduar të jetonte në të. Aneksi i kontratës së shitjes as nuk ishte noterizuar as nuk ishte deklaruar në deklarin e tij të pasurisë në vitin 2011.

d) Kërkuesi e kishte nënshkruar deklarin në përputhje me VKM-në, një kontratë për blerjen e një apartamenti në Durrës dhe një kontratë për kredi të butë në shumën 5,000,000 lekë (ALL), ku E.M. vepronte si dorëzan. Sipas kontratës së hipotekimit, E.M. e kishte ofruar apartamentin (e blerë në vitin 2008) si kolateral. Nëpërmjet disa transaksioneve, kredia e butë ishte transferuar në llogarinë e babait të tij N.M. si “shlyerje borxhi”. Edhe pse fondet ishin në dispozicion të kërkuesit, ai nuk i kishte deklaruar si likuiditet në deklarin e tij të pasurisë në vitin 2011.

e) Në vitin 2012, kërkuesi, N.M. dhe të tjerë nënshkruan marrëveshje për shkëmbim borxhi në mënyrë që shuma prej 5,000,000 lekësh të përdorej për të blerë një apartament të ri në Tiranë. Kërkuesi e kishte deklaruar synimin e tij për ta blerë dhe N.M. kishte deklaruar që fondet ishin të kërkuesit. Kërkuesi ishte tërhequr nga kontrata për Durrësin, me pretendimin e vonësive në ndërtim. KPA-ja vlerësoi se qëllimi i vetëm i kontratës për Durrësin ishte përmbushja e kushteve për kredi të butë. Ai kishte nënshkruar një kontratë paraprake për atë apartament të ri në Tiranë, por nuk e kishte deklaruar në deklarin e pasurisë së vitit 2012. Në vitin 2013, kërkuesi E.M. dhe një agjenci e pasurive të paluajtshme kishin rënë dakord që apartamenti i ri t'i kalohej E.M., ndërsa apartamenti i vitit 2007 t'i mbetej kërkuesit, ku secili do të paguante “kredinë përkatëse”.

7. KPA-ja vlerësoi në veçanti që kërkuesi kishte marrë masa: i. për të fshehur ose paraqitur në mënyrë të pasaktë përdorimin prej tij të apartamentit të vitit 2007, duke përfituar nga kredia e butë; dhe ii. për të lejuar dhënien e pasaktësive në lidhje me likuiditetin e tij në deklarin e tij të vitit 2011.

8. KPA-ja gjeti që kërkuesi, duke mos respektuar ligjin, kishte marrë një kredi të butë në shkelje të kriterëve ligjorë dhe dukej se e kishte përdorur për apartamentin në Tiranë në vitin 2007 ku vazhdoi të jetonte, dhe jo për banesën në Durrës. Sjellja jashtëgjyqësore u udhëhoq nga Parimet e Bangalorit të Sjelljes Gjyqësore dhe, sipas Kodit shqiptar të Etikës Gjyqësore 2006, gjyqtarët duhet të sigurohen që veprimtaritë e tyre jashtëgjyqësore të mos cenojnë autoritetin e gjyqësorit. Transaksionet fiktive për përfitim personal ishin joetike dhe kishin cenuar besimin e publikut në sistemin e drejtësisë.

9. Në fund, kërkuesi nuk arriti të provonte që E.M. kishte pasur mjaftueshëm burime të ligjshme të fondeve.

a) Neni 3, pika 14, i LV-së përkufizon “persona të tjerë të lidhur” si çdo person i cili ka me subjektin një marrëdhënie interesi që lind nga interesi pasuror ose marrëdhënia e biznesit. Sipas nenit 32 pika 4, nga subjektet e vetingut, personat e tyre të lidhur ose “çdo person i lidhur” të deklaruar si dhurues, huadhënës ose huamarrës kërkohet që të provojnë origjinën e ligjshme të pasurive të tyre.

b) KPK-ja e zhvendosi barrën e provës te kërkuesi sepse E.M.: i. e kishte zëvendësuar si debitor dhe blerës të apartamentit në Tiranë në vitin 2007; ii. i kishte paguar atij shumë 1,000,000 në vitin 2011, një pjesë të së cilës ai tashmë e kishte shlyer në bankë ndërmjet 2008-11; dhe për shkak të shitjes së automjetit në vitin 2014. Në vendimin e tij të 23 korrikut 2018, KPK-ja kishte cituar (i) dhe (ii) kishte theksuar që kërkuesi kishte vazhduar të jetonte në apartament në periudhën 2011-13 dhe prandaj ekzistonte marrëdhënia huadhënës-huamarrës, dhe i ishte referuar kolateralit të E.M.

c) KPA-ja u shpreh që E.M. kishte mbajtur një marrëdhënie juridike të vazhdueshme në interes të njëanshëm të kërkuesit, duke supozuar kushte financiare më pak të favorshme në vitet 2007-13. E.M. ishte bërë dorëzan i kredisë së butë; sipas rregullave të dorëzansisë së Kodit Civil, dorëzanësi siguron ekzekutimin e detyrimit të debitorit dhe përgjigjet për aq sa detyrohet debitori kryesor. Prandaj, ekzistonte një lidhje interesi. Kërkuesi kishte marrë, gjithashtu, një hua nga E.M. në vitin 2004 dhe 1,000,000 lekë në vitin 2011 dhe kishte vazhduar të përdorte apartamentin në Tiranë pas kalimit të të drejtave të tij. Të lexuara së bashku, nenet 3(14) dhe 32(4) nënkuptonin që E.M. cilësohej si “person tjetër i lidhur”.

d) Prandaj, kërkuesi duhej të provonte që E.M. kishte marrë të ardhura të ligjshme gjatë qëndrimit të tij në Itali nga fundi i viteve 1990 deri në vitin 2008 (të përdorura për apartamentin e vitit 2008 të ofruar më vonë si kolateral dhe për huan e vitit 2004), dhe në Shqipëri për shumë prej 1,000,000 lekësh. Të dhënat treguan, në veçanti, se të ardhurat e E.M. nga jashtë vendit kishin qenë shumë modeste.

10. Dy gjyqtarë të KPA-së shprehën mendim pakice, duke mos u pajtuar me gjetjet e shumicës në lidhje me etikën, interpretimin e ligjit të brendshëm në lidhje me E.M. dhe marrëdhëniet e kërkuesit me të, duke përfshirë edhe gjetjen që transaksionet kishin qenë “fiktive”.

VLERËSIMI I GJYKATËS

I. PRANUESHMËRIA

11. Duke pasur parasysh praktikën gjyqësore të Gjykatës (shihni *Masse kundër Francës* (vend.), nr. 47506/20, §§ 20-32, 25 mars 2025), kjo kërkesë nuk duhet të refuzohet me arsyetimin që është jashtë afatit. Ajo nuk është haptazi e pabazuar sipas kuptimit të nenit 35 paragrafi 3 (a) të Konventës ose e papranueshme për ndonjë shkak tjetër. Prandaj, kërkesa duhet të shpallet e pranueshme.

II. THEMELI

A. Parashtrimet e palëve

1. Kërkuesi

12. Kërkuesi pretendoi se shkarkimi i tij nga detyra ishte joproporcional dhe përbënte shkelje të nenit 8 të Konventës. Ai këmbënguli se transaksionet e tij kishin qenë të ligjshme. Kur kishte marrë kredinë e butë, ai kishte pasur vetëm një kontratë për të blerë një apartament me kredi tregtare dhe nuk kishte asnjë banesë në pronësi. Ai e kishte përdorur kredinë e butë për një apartament në Durrës, por e kishte zgjidhur atë kontratë për shkak të vonesave në ndërtim dhe angazhimeve të tij në rritje në Tiranë si Kryetar i Unionit të Gjyqtarëve që nga viti 2011. Kredinë e butë e kishte përdorur për një apartament në Tiranë, i cili ishte vetëm 30 minuta larg me makinë nga Durrësi. Në vitin 2013 u transferua në Tiranë. Qëllimi i kredisë së butë kishte qenë gjithmonë financimi i një apartamenti brenda juridiksionit të mandatit të tij;

apartamenti në fjalë kishte ndryshuar ndërmjet viteve 2011 dhe 2013, ashtu si edhe pozicioni i tij në gjyqësor.

13. Kodi i Etikës kërkonte kujdes për aktivitetet jashtëgjyqësore, të cilat duhej të vlerësoheshin në lidhje me pasojat ndaj paanshmërisë ose ndërhyrjes në detyrat gjyqësore. Ligji nr. 9877/2008 i cilëson si shkelje të rënda disiplinore veprimtari të tilla, si: përfshirja në aktivitet politik, menaxhimi i kompanive, bërja e deklaratave publike në lidhje me çështjet në shqyrtim ose cenimi i paanshmërisë ose dinjitetit gjyqësor. KPA-ja nuk e shpjegoi se si veprimet e kërkuarit kishin cenuar autoritetin e gjyqësorit. Shkelja etike nuk përbënte shkak për shkarkim, por mund t'i nxiste organet e vetëqeveritjes që ta referonin çështjen për procese të zakonshme disiplinore.

14. Kërkesa për të provuar burimet e ligjshme mbulonte pasuritë që i përkisnin familjes së ngushtë të subjektit të vetëqeveritjes dhe kreditë ose donacionet nga palë të treta. Një palë e tretë mund të konsiderohej “e lidhur” me subjektin e vetëqeveritjes, vetëm nëse kishte prova të një përfitimi të njëanshëm pasuror, duke përfshirë fshehjen e pasurive të subjektit të vetëqeveritjes, mbajtjen e pasurive në emër të tij ose të saj, ose marrjen e fitimeve nga prona të lidhura me të. Zgjerimi i detyrimit përtej këtyre situatave do të kërkonte që subjekti i vetëqeveritjes, për shembull, të provonte ligjshmërinë e kapitalit në bankë, sepse ai ose ajo kishte marrë një kredi. Disa vendime përfundimtare të KPK-së në vitet 2018-19 nuk e kishin trajtuar marrëdhënien e hipotekimit si të mjaftueshme për të klasifikuar një palë të tretë si “person tjetër i lidhur”. Në korrik 2019, KPA-ja kishte treguar nevojën për një interpretim kufizues të nenit 32(4) të LV-së dhe e ndoqi këtë qasje në raste të krahasueshme pas çështjes së kërkuarit.

15. Garancia hipotekare e E.M. dhe shlyerja prej tij e shumës 1,000,000 lekësh nuk ishin as dhuratë dhe as hua. Nuk kishte pasur asnjë marrëdhënie biznesi, asnjë konflikt interesi dhe asnjë të dhënë që pasuritë e E.M. i përkisnin kërkuarit ose që gëzoheshin prej tij ose ishin fshehur në emër të tij. Kërkesa që kërkuari të justifikonte të ardhurat e huaja të E.M. nga fundi i viteve 1990 e më tej, dhe shkarkimi i tij për mungesë dokumentacioni bashkëkohor, ishin të paligjshme dhe joproporcionale. Asgjë nuk sugjeronte se të ardhurat e E.M. kishin qenë të paligjshme; autoritetet italiane kishin dokumentuar në mënyrë të besueshme të ardhurat e tij për vitin 2001-06 dhe kishin shpjeguar pamundësinë e ofrimit të të dhënave të mëparshme. Pjesa më e madhe e këtyre të ardhurave ishte fituar përpara se kërkuari të bëhej subjekt raportimi dhe ai nuk kishte përfituar prej tyre.

2. Qeveria

16. Qeveria konfirmoi gjetjet e KPA-së dhe tregoi se përfundimet e saj në lidhje me etikën kishin qenë një bazë vendimtare dhe e pavarur për shkarkimin e kërkuarit. Gjithashtu, ai kishte ndërmarrë hapa për të fshehur ose treguar në mënyrë të pasaktë përdorimin e apartamentit në Tiranë nga ana e tij. Marrëdhëniet e tij të shumëfishta me E.M. kishin shkuar përtej marrëdhënieve të zakonshme familjare dhe kishin krijuar një lidhje të qëndrueshme ekonomike, e cila kishte qenë e mjaftueshme sipas jurisprudencës së konsoliduar për të shkaktuar detyrimin për të justifikuar pasuritë e vëllait të tij. KPA-ja kishte pranuar prova të reja, kishte ngushtuar barrën e provës për të mbuluar fondet e përdorura nga E.M. për të blerë apartamentin e tij në vitin 2008 dhe për 1,000,000 lekë, dhe kishte vlerësuar plotësisht faktet.

B. Vlerësimi i Gjykatës

17. Shkarkimi i kërkuarit përbën ndërhyrje në të drejtën e tij për respektimin e jetës private dhe shkelje të nenit 8 të Konventës nëse nuk justifikohet se është në përputhje me ligjin dhe i nevojshëm në një shoqëri demokratike për të ndjekur një qëllim legjitim (shihni *Thanza kundër Shqipërisë*, nr. 41047/19, §§ 135 dhe 137, 4 korrik 2023).

18. Së pari, nëse interpretimi i legjislacionit të brendshëm nga gjykatat nuk është arbitrar ose haptazi i paarsyeshëm, roli i Gjykatës kufizohet në përcaktimin nëse pasojat e atij interpretimi janë në përputhje me Konventën (shihni *Danileț kundër Rumanisë* [DHM], nr. 16915/21, § 123, 15 dhjetor 2025). Lidhur me pamundësinë e tij për të justifikuar pasuritë e E.M. dhe në veçanti apartamentin e përdorur si kolateral në një transaksion pasurie të

paluajtshme (shihni paragrafin 9 më sipër), kërkuesi pretendoi se kredia hipotekore e E.M. nuk duhej të kishte krijuar detyrimin sipas nenit 32(4) të LV-së (shihni paragrafët 5 dhe 14 më sipër). Qeveria nuk citoi asnjë praktikë gjyqësore që të provonte të kundërtën.

19. Gjykata vëren se përkufizimi “person tjetër i lidhur” sipas nenit 3 (14) të LV-së është formuluar në terma mjaft të gjera që mund të zbatohen për një rreth të gjerë personash me të cilët subjektet e vetingut mund të kenë pasur marrëdhënie që kanë rezultuar në njëfarë përfitimi personal, edhe kur këto marrëdhënie nuk janë domosdoshmërisht të një natyre të qartë pasurore. Kjo bie ndesh me përkufizimin e përfshirë në nenin 32(4), i cili lidhet me dhuruesit, huadhënësit dhe huamarrësit. Për më tepër, përkufizimi në fjalë kërkon zbatim të kujdesshëm pasi mund të vendosë një barrë të rëndë mbi subjektin e vetingut për të provuar ligjshmërinë dhe mjaftueshmërinë e të ardhurave të një personi tjetër në lidhje me rrethanat që datojnë shumë vite më parë. Subjekti i vetingut mund të duhet ta bëjë këtë në mungesë të ndonjë detyrimi ligjor bashkëkohor për këtë qëllim, duke ngritur ndoshta pyetje për parashikueshmërinë. Megjithatë, Gjykata nuk ka nevojë të dalë në një përfundim të prerë nëse ndërhyrja ishte “në përputhje me ligjin”, sepse, sidoqoftë, nuk u tregua bindshëm se ajo ishte proporcionale me qëllimet legjitime (shihni, në këtë drejtim, *Sevdari kundër Shqipërisë*, nr. 40662/19, §§ 73-79, 13 dhjetor 2022) për arsyet e përmendura më poshtë.

20. Shkarkimi nga detyra – veçanërisht i gjyqtarëve që gëzojnë mandat të përjetshëm – është një masë disiplinore e rëndë, për të mos thënë më e rënda e cila kërkon vlerësimin e provave të forta që lidhen me etikën, integritetin dhe kompetencën profesionale të individit (ibid., § 86). Gjyqësori duhet të gëzojë besimin e publikut dhe – aty ku standardet etike dhe rregullat që rregullojnë shkeljet disiplinore konvergojnë në lidhje me sjelljen jashtëgjyqësore që mund të cenojë besimin e publikut – duhet të ketë një kriter kufi për të dalluar shkeljen e rëndë disiplinore që mund të justifikojë masa disiplinore nga format e tjera të sjelljeve të papërshtatshme (shihni *Danileț*, cituar më sipër, §§ 134 dhe 138). Neni 61(5) i LV-së normalisht duhet të interpretohet së bashku me rregulla të tjera disiplinore më specifike që ishin në fuqi në kohën përkatëse dhe të cilat ndëshkonin shkeljet me natyrë etike ose profesionale; çdo përfundim që një gjyqtar ka cenuar besimin e publikut duhet të mbështetet me arsye të mjaftueshme (shihni *Xhoxhaj*, §§ 387 dhe 410, dhe *Sevdari*, § 94, të dyja të cituara më sipër).

21. Sa u përket veprimtarive jashtëgjyqësore, legjisllacioni në fuqi në atë kohë fokusohet në ndalime specifike. Ai, gjithashtu, përmbante një detyrim të gjerë etik për të mos cenuar autoritetin e gjyqësorit, i cili pasqyronte Kodin e Etikës (shihni paragrafët 8 dhe 13 më sipër). Megjithatë, duke pasur parasysh faktet e kësaj çështjeje, nuk është e qartë nëse ndonjë shkelje etike që i është ngarkuar kërkuesit për kryerjen e punëve të tij private ka arritur kufirin e rëndesës që do të kishte justifikuar masën më të rëndë disiplinore, sipas kushteve të legjisllacionit të brendshëm në fuqi në atë kohë.

22. Vlerësimi i pasurive përcaktoi nëse një magjistrat kishte deklaruar me saktësi të gjitha pasuritë dhe nëse këto pasuri kishin origjinën nga të ardhura të ligjshme dhe të deklaruara, duke identifikuar, gjithashtu, çdo pasuri të pajustificuar, pasuri të fshehur ose të deklaruar gabim, ose konflikt interesi (shihni *Xhoxhaj*, i cituar më sipër, § 137). Asnjë gjykatë civile nuk ka gjetur që transaksionet e kërkuesit ishin fiktive, as nuk është ngritur ndonjë padi në lidhje me to – duke përfshirë edhe në lidhje me avantazhin e fituar nga kërkuesi për shkak të diferencës së normës së interesit sipas kushteve të kredisë së butë.

23. Gjykata vëren se disa nga transaksionet e kërkuesit në lidhje me apartamentet mund të ngrenë pyetje legjitime të sjelljes etike për një gjyqtar të lartë, duke përfshirë edhe nëse ata i kanë respektuar rregullat për kreditë e buta. Megjithatë, KPA-ja kishte të drejtë t’ua referonte këto shqetësime organeve disiplinore për të vlerësuar sanksionet e duhura përveç shkarkimit të plotë (shihni *Sevdari*, cituar më sipër, § 95).

24. Parregullsia e pretenduar e sjelljes së kërkuesit në lidhje me kredinë e butë dhe pasojat etike që i atribuohen asaj nuk mund të karakterizohen si mjaftueshëm të rënda dhe të afta, në

vetvete, për të justifikuar përfundimet e gjera të KPA-së, të cilat, pas çështjes së vetingut, gjithashtu, sollën largimin e përhershëm nga gjyqësori. Bazuar në faktet e çështjes, as sjellja në fjalë nuk zbuloi ndonjë konflikt interesi ose nuk lidhej me luftën kundër korrupsionit, i cili ishte një nga arsyet kryesore në themel të procesit të vetingut (shihni *Xhoxhaj*, § 299, dhe *Sevdari*, §§ 78-79, të dyja të cituara më sipër).

25. Duke qenë kështu, përfundimi i KPA-së nuk bazohej në një vlerësim global të të dhënave profesionale dhe etike të kërkuesit gjatë karrierës së tij të konsiderueshme gjyqësore (krahasoni *Sevdari*, § 88; *Xhoxhaj*, §§ 37-40 dhe 410; dhe *Thanza*, §§ 29-33 dhe 47, të gjitha të cituara më sipër). KPA nuk arriti të ndiqte vlerësimin e proporcionalitetit dhe të përcaktonte nëse sjellja në fjalë pasqyrore, për shembull, një model të shkeljes së rëndë. Në mungesë të një hetimi më gjithëpërfshirës dhe një analize të mirëformuluar të parametrit, vendimi që kërkuesi kishte cenuar besimin e publikut mbështetej në një bazë faktike të paplotë dhe një justifikim të pamjaftueshëm ligjor. Prandaj, nuk tregoi në mënyrë bindëse që vazhdimi i mandatit të tij ishte i papranueshëm. Për më tepër, KPA-ja nuk e njoftoi kërkuesin paraprakisht që do t'i ricilësonte elementet e shqyrtuar nga KPK-ja si të përfshirë nën kategorinë e cenimit të besimit publik në sistemin e drejtësisë (shihni paragrafët 4-6 më sipër).

26. Së dyti, në lidhje me mosjustifikimin nga kërkuesi të fondeve të E.M., nuk u tregua as që qasja e KPA-së ishte proporcionale në rrethanat e çështjes.

27. LV-ja përcaktoi në mënyrë të qartë detyrimin për të justifikuar fondet e përdorura nga një huadhënës ose dhurues si kredi ose dhuratë. Gjithashtu, është e mundur që në disa kontekste të tjera të lindin dyshime të arsyeshme se shkelje të rënda – të tilla si fshehja e një pasurie, marrja e një përfitimi të padrejtë ose një konflikt interesi – mund të jenë kryer me ndihmën e palëve të treta. Megjithatë, asnjë nga këto rrethana nuk identifikohet nga vendimi i KPA-së në çështjen në fjalë (shihni paragrafin 9(c) – (d) më sipër).

28. Kolaterali i E.M. dhe shlyerja prej tij e shumës prej 1,000,000 lekësh as nuk e pasuruan kërkuesin dhe as nuk i rritën pasuritë e tij, dhe ato nuk i dhanë ndonjë avantazh pasuror të ngjashëm me një dhurim apo kredi. Asnjë gjë nuk tregon se kolaterali shkoj përtej një favoriti të zakonshëm nga vëllai ose motra për të lehtësuar kredinë. Vendimi i KPK-së, i cili shkaktoi detyrimin e kërkuesit për të justifikuar gjendjen financiare të E.M. bazohej edhe në fakte të tjera (shihni paragrafin 9 (b) më sipër), por nuk duket se ka pasur ndonjë kërkesë ligjore në kohën në fjalë, ose ndonjë tregues konkret se pasuritë e lart përmendura kishin origjinë të paligjshme, ose përndryshe të dyshimtë, që do ta kishte detyruar kërkuesin të vepronte me më shumë kujdes.

29. Kështu, edhe nëse supozohet se detyrimi për të justifikuar fondet e vëllait për apartamentin e këtij të fundit ishte në përputhje me ligjin kombëtar (shihni paragrafët 18–19 më sipër), barra e rëndë e vendosur mbi kërkuesin gjatë procesit të vetingut kërkonte një justifikim bindës (krahasoni *Sevdari*, cituar më sipër, § 88). Gjithashtu, arsyetimet në ndryshim të përdorura nga organet e vetingut për të klasifikuar E.M., si “person tjetër i lidhur” – dhe zgjerimi përkatës i objektit të këtij detyrimi – shtuan barrën joproporcionale të vendosur mbi kërkuesin, i cili në fund të fundit duhej të justifikonte një pjesë të konsiderueshme të të ardhurave të E.M. gjatë një periudhe të zgjatur (shihni paragrafin 9 (d) më sipër).

30. Ndërsa mosdeklarimi i pasurive ose burimeve të mëdha të të ardhurave ose përpjekjet e qëllimshme për t'i fshehur ato në përgjithësi mund të konsiderohen të rënda, jo çdo mos respektim i vogël i regjimeve të deklarimit të pasurisë, ose mospërpjekje e parëndësishme mes shpenzimeve dhe burimeve të ligjshme, duhet të rezultojë me shkarkim nga detyra (shihni *Sevdari*, cituar më sipër, § 85). Po njësoj, nuk u tregua se vendosja ndaj kërkuesit e një detyrimi të gjerë për të gjurmuar dhe vërtetuar të ardhurat e E.M. – disa prej të cilave të ardhura nga jashtë vendit nga një periudhë e largët – ishte proporcionale në rrethanat e çështjes. KPA-ja nuk paraqiti arsye të mjaftueshme për shkarkimin e kërkuesit për këtë shkak.

31. Përfundimet e tjera të KPA-së (shihni paragrafin 7 më sipër) u konsideruan të pamjaftueshme për të justifikuar, në vetvete, shkarkimin dhe për këtë arsye nuk kërkojnë shqyrtim të veçantë.

32. Gjykata nuk është e bindur që organet e vetingut kanë shqyrtuar me kujdes të gjitha faktet përkatëse, kanë zbatuar standardet përkatëse të të drejtave të njeriut në përputhje me Konventën dhe jurisprudencën e saj, dhe kanë balancuar në mënyrë të përshtatshme interesat në fjalë (shihni *Danileț*, cituar më sipër, § 168). Ndërhyrja nuk arriti ekuilibrin e drejtë të kërkuar mes të drejtave të kërkuarit dhe interesave publikë, duke përfshirë interesin për kthimin e besimit publik në sistemin e drejtësisë (shihni *Sevdari*, cituar më sipër, § 96).

33. Prandaj, në këto rrethana është gjetur shkelje e nenit 8 të Konventës.

ZBATIMI I NENIT 46 DHE 41 TË KONVENTËS

I. KËRKESË PËR CAKTIMIN E NJË MASE PERSONALE

34. Gjykata ka gjetur shkelje të nenit 8 sepse shkarkimi i kërkuarit nuk rezultoi proporcional me qëllimet legjitime të ndjekura. Në një kontekst të ngjashëm, Gjykata ka treguar që rihapja e procesit të vetingut do të ishte e përshtatshme (shihni *Sevdari*, cituar më sipër, §§ 144 45, dhe Rezoluta KM/ResDH(2024)212). KPK-ja ka përfunduar mandatin e tij dhe mandati i KPA-së do të përfundojë gjatë vitit 2026. Neni 179/b § 8 i Kushtetutës rregullon shqyrtimin e proceseve në pritje ose të pazgjidhura pas përfundimit të këtyre mandateve. Nëse kërkuari e kërkon, do të ishte e përshtatshme rihapja e proceseve dhe rishqyrtimi i çështjes në përputhje me kërkesat e nenit 8, siç tregohet në këtë vendim.

II. DËMI

35. Kërkuari pretendoi: i. dëmshpërblim për dëmin pasuror që përkon me pagën e tij gjyqësore pas shkarkimit; ii. nëse nuk kthehet në detyrë, paga që ai do të fitonte deri në daljen në pension dhe personi përkatës; iii. rregullimi sipas inflacionit, plus interesi dhe taksat; iv. dëmshpërblim për të ardhurat gjyqësore të ardhshme të humbura; dhe v. dëmshpërblimi për dëmin jopasuror, që duhet të përcaktohet nga Gjykata.

36. Qeveria kundërshtoi pretendimet duke theksuar se kërkuari kishte të drejtë të ushtronte profesionin e avokatit duke filluar që nga janari 2020 dhe më tej dhe e ka ushtruar.

37. Gjykata i cakton kërkuarit shumën prej 6.000 eurosh për dëmin jopasuror, plus çdo taksë që mund t'i ngarkohet kërkuarit. Duke theksuar gjetjet në paragrafët 34 më sipër, dokumentet në dispozicion dhe praktikën e saj gjyqësore (krahasoni *Sevdari*, cituar më lart, § 149; shihni edhe *Golovin kundër Ukrainës* nr. 47052/18, § 53, 13 korrik 2023), Gjykata i cakton kërkuarit dëmshpërblimin në shumën 20.400 euro për dëmin pasuror, plus çdo taksë që mund t'i ngarkohet atij mbi atë shumë.

III. KOSTOJA DHE SHPENZIME

38. Kërkuari pretendoi 6.075 euro dhe 5.066 paund britanik në lidhje me tarifat e tij ligjore përpara Gjykatës.

39. Qeveria kundërshtoi pretendimet, me justifikimin që faturat e paraqitura nga kërkuari nuk e tregonin as mënyrën e pagesës as kryerjen e pagesës.

40. Referuar praktikës së saj gjyqësore (shihni *Sevdari*, cituar më sipër, § 152), Gjykata i cakton kërkuarit një shpërblim prej 6.000 eurosh, plus çdo taksë që mund t'i ngarkohet atij.

PËR KËTO ARSYE, GJYKATA, UNANIMISHT:

1. *Deklaron* të pranueshëm ankimin në lidhje me të drejtën e kërkuarit për respektimin e jetës private;

2. *Vendos* që është shkelur neni 8 i Konventës;

3. *Vendos*:

a) që Shteti i paditur t'i paguajë kërkuarit, brenda tre muajve, shumat e mëposhtme, që do të konvertohen në monedhën e Shtetit të paditur me kursin e këmbimit në fuqi në datën e shlyerjes:

i. 20.400 (njëzet mijë e katërqind euro) EUR për dëmin pasuror, plus çdo taksë që mund t'i ngarkohet kërkuarit mbi atë shumë;

ii. 6.000 euro (gjashtë mijë euro) për dëmin jopasuror, plus çdo taksë që mund të ngarkohet;
iii. 6.000 euro (gjashtë mijë euro) për kostot dhe shpenzimet, plus çdo taksë që mund t'i ngarkohet kërkuarit;

b) nga mbarimi i afatit tre mujor të sipërpërmendur deri në shlyerje, interes i thjeshtë të paguhet për shumat e mësipërme sipas normës të njëjtë me normën marxhinale të kreditimit të Bankës Qendrore Evropiane gjatë periudhës së mospagimit plus tre pikë përqindjeje;

4. *Rrëzon* pjesën tjetër të pretendimit të kërkuarit për kompensim të drejtë.

Bërë në gjuhën angleze dhe njoftuar me shkrim më 5 maj 2026, sipas rregullit 77 §§ 2 dhe 3 të Rregullores së Gjykatës.

Olga Chernishova
ZËVENDËSKANCELAR NË DETYRË

Úna Ní Raifeartaigh
KRYETAR